

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Devarim

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

DT

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9976

וְלֹא־נִתְּתִי מִמֶּנּוּ לְמַת שְׂמֵעִתִּי בְקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי :
 טו הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם
 וּבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר נָתַתָּה לָּנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְהֹתֵינוּ
 אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ : ס טו הַיּוֹם
 הַזֶּה יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מִצְוֶךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים
 הָאֵלֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרַת וְעֲשִׂיתָ
 אֹתָם בְּכֹל־לִבְּךָ וּבְכֹל־נַפְשֶׁךָ : יו אֶת־
 יְהוָה הָאֹמֵר הַיּוֹם לְהִיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים
 וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָיו וּלְשַׁמֵּר חֻקָיו וּמִצְוֹתָיו
 וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ : יח נִיחֻהָ
 הָאֹמֵר הַיּוֹם לְהִיוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה כְּאֲשֶׁר
 דָּבַר לְךָ וּלְשַׁמֵּר כָּל־מִצְוֹתָיו : יט וּלְתַתֵּן
 עֲלֵינוּ עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהַלְּלָהּ
 וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְהִתְקַדֵּשׁ עִם־קִדְשׁ לִיהוָה
 דְּבִיעֵי אֱלֹהֶיךָ כְּאֲשֶׁר דָּבַר : פ א וַיֵּצֵא
 כו מֹשֶׁה וַחֲנֻנִי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם לֵאמֹר
 שָׁמַר אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה
 אִתְּכֶם הַיּוֹם : ב וְהָיָה בַיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבֹדוּ
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לְךָ וַחֲקַמְתָּ לְךָ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וּשְׂדַתְּ אִתְּם
 בְּשֵׂיט : ג וְכַתַּבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעֵבֶרךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְּאֵר
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶרֶץ
 זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ כְּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי־
 אֲבֹתֶיךָ לְךָ : ד וְהָיָה בְּעֵבֶרְכֶם אֹתָם
 עֲבַדְתֶּן חֻקֵּי אֶת־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר

שלישי

אנבי

בְּמִסְעָב וְלֹא־יִהְיֶינָה מִצִּיָּה לְמוֹת קַבְלִית
 לְמוֹתָא דְּנִי אֱלֹהֵי עַבְדִּית כְּכֹל דְּפַקְדִּיתָנִי :
 טו אַסְתְּכִי מִמְדוּר קִדְשֶׁךָ מִן־שְׂמֵינָא
 וּבְרִיךְ יְת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְיֵת אֶרְעָא דִּי חֲבַתָּ
 לָנָא כְּמָא דְּקִימְתָא לְאַבְהֹתָנָא אֶרְעָ עֲבָדָא
 חֶלֶב וּדְבַשׁ : טו יוֹמָא דְּרִינָא יְיֵ אֱלֹהֶךָ
 מִפְּקֻדָּךְ לְמַעַבְדִּי יְת־קִימְתָא הָאֱלֹהִין וְיֵת דִּינֵינָא
 וְיֵת שֵׁר וְיֵת עֲבִיד יְתֵהוֹן בְּכֹל־לִבְּךָ וּבְכֹל־נַפְשֶׁךָ :
 יו יְיֵ חֲטַבְתָּ יוֹמָא־דְּרִינָא לְמַהוּי לְךָ
 לֵאלֹהֵא וּלְמַהוּ בְּאוֹרְחֵן־דְּתַקְנוּ קְדֻמוֹתָי
 וּלְמַשְׁרָ קְדֻמוֹתָי וּפְקוּדוֹתָי וְדִינוֹתָי וּלְקַבְלָא
 לְמוֹתָרִיָּה : יח וְנִי חֲטַבְךָ יוֹמָא־דְּרִינָא לְמַהוּי
 לִיָּה לְעַם חֲבִיב כְּמָא דְּמַלְיָא־לְךָ וּלְמַשְׁרָ
 כָּל־פְּקוּדוֹתָי : יט וּלְמַתְנַךְ עֲלֵינָא עַל־כָּל־
 עַמְמֵינָא דְּעַבְדִּי לְתוֹשְׁבֵינָא וּלְשׁוֹכֵי וּלְרַבּוּ
 וּלְמַהוּךָ עִם־קְדִישׁ קְדָם־יְיֵ אֱלֹהֶךָ כְּמָא
 דְּמַלְיָא : א וּפְקִיד מֹשֶׁה וְסַבִּי יִשְׂרָאֵל יְת־
 עַמְּא לְמוֹתָר שָׂרוּ יְת־כָּל־תְּפִקִּידְתָא דְּאֵנָא
 מִפְּקִיד וְתַכּוֹן יוֹמָא־דְּרִינָא : ב וְיֵהִי בְּיוֹמָא
 דְּתַעֲבֹדוּן יְת־יִרְדְּנָא לְאַרְעָא דְּנִי אֱלֹהֶךָ יְהִיב
 לְךָ וְחֻקִּים לְךָ אֲבָנִין כְּבָרִבּוּן וְחִסּוּד וְיֵת־הוֹן
 בְּסִידָא : ג וְתַכְתּוּב עֲלֵיהֶן יְת־כָּל־פְּתֻמְיָ
 אוֹרֵינָא הָדָא בְּמַעֲבַרְךָ כְּדִיל דְּתִיעוּל לְאַרְעָא
 דְּנִי אֱלֹהֶךָ יְהִיב לְךָ אֶרְעָ עֲבָדָא חֶלֶב וּדְבַשׁ
 כְּמָא דְּמַלְיָא יְיֵ אֱלֹהֵא־דְּאַבְהֹתְךָ לְךָ :
 ד יְהִי בְּמַעֲבַרְכּוֹן יְת־יִרְדְּנָא תְּקִימוֹן יְת־
 אֲבִינָא הָאֱלֹהִין דְּאֵנָא מִפְּקִיד וְתַכּוֹן יוֹמָא־
 דְּרִינָא אֲטוּרָא דְּעֵיבֵל וְחִסּוּד וְיֵהוֹן בְּסִידָא :
 וְתִיבְנִי

אפרשיה מניה במסאב ולא יתבית מניה הלדיכוין לנפש
 רמית שמענו בתל מימרא בון עבדית בתל מה דפקדתי :
 טו אודיק מסרור בית שכינת קודשך מן שמיא
 וברוך ית עמך ית ישראל וית ארעא דתבת לנא היקמא
 דתקמית לאתקמא ארעא דפירקא שמינין בתלב ותלמי
 פדבש : טו יומא דין : אלהכוין כפמיד לבון למעבד
 ליקבון ויקל נפשוון : יו ית : יי תטבתון חטיבא
 תדא בעלקא ויקמא דהכוין כתיב שמש ישראל : אלהנא
 : חד מטול למתני לאלהא ולממד בארמון דמתני קרמוי
 כלמנטור קרמוי ופקררו נדינו ולמקבלא למקריה :
 יח ומיקרא בון חטיב ותכוין חטיבא תדא בעלקא
 ימא דהכוין כתיב מאן פנות עמך ישראל עם ותדא
 בארעא מטול למתני גליה לעם חטיב ותיקא דמליל
 ויונתניו על כל עממא דעבד דרבו ולשיהודא מטול למתני עם קריש תדא : אלהכוין חטיבא דמליל :

אדיק בקעו ממדור בית שמינת קודש וקודשך מן שמיא
 וקודש ית עמך ית ישראל וית ארעא דתבת לו היך מר
 דמנימת לאתקמא ארעא דעקרא פירו טבין גמון בתלקא
 ותלמי וטעמו כדבש :

ית קיימא האלון ית דיניא ותטרוו ומעברו ומהוון פקל

ירושלמי

ית מימרא בון אמליקתיו עליכוין ימא דין למתני לבון
 לאלהא :

ומיקרא בון אפלך עליכוין לשמיא לעם חטיבא היך סגולה
 היך מה די טליל לבון ולמטר כל פקדו :

לבון ולמנטור כל פקדו : יט ולמנאח יכוין רבון
 ויונתניו על כל עממא דעבד דרבו ולשיהודא מטול למתני עם קריש תדא : אלהכוין חטיבא דמליל :

א ופקיד משרה נפשי ישראל ית עמא למיטר טורו ית גר דתפקדא באנא קפקיד לבון ימא :
 ב ויהי כיומא דמעברו ית ירדנא לארעא בון אלהכוין ותיב לבון ותקיסוין לבון אבניו וברכיו ותשועו ותהו
 פקרא : ג ותכתוב עליהו ית כל פקמא אויביהו תבא דמעברכו מן פולל דתיעלוין לארעא בון אלהכוין חטיב
 לבון ארעא דתקא שמינו בתלב ועברו דבש חטיבא דמליל : אלהא דתקתכוין לבון : ד ויהי בןמון דמעברו

רשי

(ספרי) לעשות לו ארון וכתובין : שבעתי בקולה' אלהי - (מעשרשמי ע"ד) הסלותין לבית הכזירה : עשיתי ככל אשר
 צויתני - שחתי ושחתיכו - (ג) : (טו) השקיפה ממעון קדשך - (ספרי) עשויים שגורת עליהם עשה להם מה
 שגדל לנשות שאורת (ויקרא כ"ו) אם כחקותי תלכו ותתי גשמים בעתם : אשר נהת לנו כאשר נשבעת ראבותינו - לתת
 לנו וקיימת ארצות חבובתם : (טו) היום הורה' אלהיך מצוך - ככל יום יסו כענין מדמים כאלו כו פנים בנשות עליהם :
 ושמררת ועשירית אותם - בת קול מכתבתו כהת כבורים היום תענה לפני הכהן : (יו) האמרת והאמירך - חין להם עד מוכיח
 כמקרא ולי כרחא סכוא תענה והכלה גדלתי לך תלמי הנכר להיות לך לאלהים זהו הפרשך אליו ועמי חרין להיות לו לעם סגולה
 ונחתי להם עד ויהא לשון תפארת (ההלים פ"ד) יתאשרו כל פועלי און : (יח) כאשר דבר לך - (שמות י"ט) והייתם לי סגולה :
 (יט) ולהוהך עם קדוש - כאשר דבר (ויקרא כ') והייתם ליקדושים : (א) שמור את כל המצות - למן יהוה הנרד"ט
 כלע" : (ב) והקמות לך - כירדן ואשר כן תוכיח משם אפרות ותבט מן מוכח בהר עיבל כמלת אתה סגור ג' מיני סכנים סג

באר דחובות דקדוקי רשי

(ג) דברו רש"י בן יתגיתן כחשבת מעשר שני פרק ט' סוף תענה ב' ויתרש הנאון בעל תוספת יום טובו"ל ושמהתי מנכן הדגש
 סג"ן

רשבים

(יו) אתה' האמרת עינים - אלה הוקתה שאמר הק"ה הנתנה להיות לך לאלהים - כי הדבר תלוי בו ליצרות הוא חלוק ויודיען
 עתון שקבלת עונותיו : (יח) וגם הוא האמירך - כפי עיך שאמרת ונתר' שתהיה לו לעם לשיעשה נסים ועבודת יד שגברית לבית

מכלל

ענין השגחה והצצה ונשמעו בו כלשון נפעל כמו תכלי' מה
 נדק משמים נשקף ושלנו בעד אשכני נשקפת' שמיים
 נשקפה והיכב ותכרוו לפגש העומר במקום גבוה ומכיס הוא
 נשקף למכיסים אליו לפיכך אמר השקפה כי הקב"ה משקף

אבנים

אנכי מצוה אתכם היום בתר עיבל ושרת
 אותם בשיר: ה ובנית שם מזבח ליהוה
 אלהיך מזבח אבנים לא-תניף עליהם
 ברזל: ו אבנים שלמות חבנה את-מזבח
 יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה
 אלהיך: ז ובחט שקמים ואכלת שם
 ושמת לפני יהוה אלהיך: ח ובחבת
 על-האבנים את-כל-דברי התורה הזאת
 באר היטב: ט וידבר משה
 והקהנים הלויים אל-כל-ישראל לאמר
 הסכת ושמע ישראל היום הנה נהיית לעם
 ליהוה אלהיך: י ושמעת בקול יהוה
 אלהיך ועשית את-מצותו ואת-חקיו אשר
 מצוה היום: ס יא ויצו
 משה את-העם ביום ההוא לאמר: יב
 אלה יעמדו לברך את-העם על-הר גרזים
 בעברכם את-היהוה שמעון ולוי ויהודה
 ויששכר ויוסף ובנימן: יג ואלה יעמדו
 על-הקללה בתר עיבל ראובן נד ואשר
 וזבולן דן ונפתלי: יד וענו הלויים ואמרו
 אל-כל-איש ישראל קול רם: ט
 טו ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה
 חוצבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר
 וענו כל-העם ואמרו אמן: ס טז ארור

מצותיו קרי
 חמישי

מקלה

רשי

ה ותבני תמן מדבחה קדם יי אלהך
 מדבחה אבנין לא-תרים עליהו ברזלא:
 ו אבנין שלמין תבני ות-מדבחה בני
 אלהך ותסיק עלוהי עלון קדם-יי אלהך:
 ז ותכוס נכסת-קודשין ותיכל תמן ותחדי
 קדם יי אלהך: ח ותכתוב על-אבניך
 ות-כל-פחנמי אורייתא קדא פריש יאות:
 ט ומליל משה וכהניא לינאי עם-כל-
 ישראל למימר אצית ושמע ישראל וקמא
 הדין הניתא לעם קדם-יי אלהך:
 י ותקביל למימרא בני אלהך ותעביד
 ות-פקודוהי ות-קנמוהי באנא מפחדך
 וקמא-דין: יא ופקיד משה ות-עמא
 ביומא ההוא למימר: יב אלין יקומון
 לברכא ות-עמא על-טורא דגרזים
 במעברכון ות-ירקנא שמעון ולוי ויהודה
 ויששכר ויוסף ובנימן: יג ואלין יקומון
 על-לוטיא בטורא דעיבל ראובן נד ואשר
 וזבולן דן ונפתלי: יד ונתיבון לינאי וימרון
 לכל-איש ישראל קל רם: טו ליט
 נברא דיעביד צלם ומתקא מרתקא קדם-יי
 עובר דיי-אומנא וישווי בסתרא ויתיבון
 כל-עמא וימרון אמן: טז ליט דיקלי
 אבוהי ואמיה וימר בר-עמא אמן:
 ליט

סנים עשר טירדן וכנגדן כנגל וכנגדן בהר עיבל כדליתא כנסכת (סוטה ל"ה): (ח) באר היטב (שם) כשכעיס לשון
 (ט) הסכת - כתרנמו: היום הזה נהיית לעם - בכל יום יהיו כעמיך כאלו היום כאת עמון ככרית: (יב) לברך את העם -
 כדליתא כנסכת (סוטה ל"ו) ששה שכטים עלו לראש הר גרזים וששה לראש הר עיבל והכהנים והלויים וסחרון למטה באחזע כספולוים
 פניהם כלפי הר גרזים ופתחו ככרכה כרוך האיש אשר לא יעשה פסל ומוסכה וגומר ואלו ואלו עונין אמן חזרו והכחו פניהם לבה עיבל
 ופתחו כקללה וזמרים ארור האיש אשר יעשה פסל וגומר וכן כולם עד ארור אשר לא יקיס: (יז) סקלה אביו - מולול לשון (דברים
 כ"ח

יה יודנא תקימו ות אבנא האליו דאנא מפקיד ותכו בטורא דעיבל ותשועין ותרוו בגרא : ה ות בניו פקו
מדקחא קדם : אלהכו מדפח אבניו לא תרים עליהו פרזא : ו אבניו שלמין תקנוו ות מדבחי
די אלהכו ותסקו עליו עלונו קדם : אלהכו : ז ותקמו נכסת קודשין ותקלוו פקו ותמדו קדם : ח

ירושלמי

ותקכו על אבנא ית כל מילי שבת אובירא הדא קתב
תזיק ומקדש טבאות מתקרי ומתרגם בשבעין לשון :

ותקלוו למימרא ביי אלהכו ותעבדו ית פקדו
ות קיימי דאנא מפקיד לכו יומא דין : יא ופקיד משה ית עמא ביומא תהיא למימר : יב אליו שבטיא
יקימו לקרא ית עמא על טורא דגרויים דמערבין ית יודנא שמיעו ולוי ויחזרה ויששכר ויוסף ובנימין :

ירושלמי

אשימא שבטין וקימו לרוו על טורא דגרויים ואשימא
שבטין וקימו על טורא דעיבל וארונא וכתנא ולוי ויהו
במדינא וכל ישראל מן בא רמון בא תפינו אפיהו לקביל
טורא דגרויים ופתחו הרמזים : יג פומהום בקרבה ברוד יתו
גברא דלא עבד צלם וצורה וכל דמו מה דמרתק קדם : יד עובד ודי
קדם : יו עובד ידו בר נשא ודלא ישוי בטומתא ומלטיא
תנוו תפינו אפיהו לקבל טורא דעיבל ואמר ליט יתו
גברא די עבד צלם וצורה וכל דמו מה דמרתק ומרתק
קדם : יז עובד ידו בר גש ודי ישוי בטומרא ותנוו קל עמא
ענין

באר רחובות דקדוקי רשיי

השי' כחירוק וכו' דגוטה יעל מירוש לפרוש חלת שמיחתי כחון השי' והוא פועל עומד בעצמו (אידכטיך
זעלסין גמרייט) חכל שמיחתי השי' וכחירוק וכו' כדגמרייט חלסון פעל הדגשו הוא פועל זולא שמיחתי (אידכסנך
חיין אנדרין דערפרייט) ועין כפרשת כיתנא כד"ה נשמת :

דאלו

רשב"ם

לולעס : האמרת פאשדי"א כלע"ו : (ח) וכתבת על האבנים את כל דברי וגו' . שכשנשבעו עתה כהר גרויים וכהר עיבל היתה כחורה
לפניהם כחורה וכשנשבעו שיקיימוה : (יב) חלה יעמודו לכרך וגו' לפי הפסוק דומה שאלו עונין חון חכל הלויס הופכין פניהם כשעת ברכת
לכה גרויים וכשחללים פונים להר עיבל : (טו) ושם בסתר . כל האדורים שנים עשר כנגד מים עשר שבעים וכולם עבירות שרגילים
להיות בסת' הם כנו שנופרש ככולם (הא) (ס"א חון) משעם שרגילים להיות פעמים בגלוי . ופעמים בסתר . וכן י"ז . ומכה רעבו .
ולקך

מכלל יופי

כו (ו) (אבניו שלמות) . חמימות שלא נפסלו . עבודת מלככם . ורכי עובדיה ספורו פירש אותם ענין לזר
(ה) (באר) . מקור ופירוש פרש : והעם נייר כחמסות וכתובין :
(ט) הסכת ושח . כונו חון נשח וכן תרגם חתקלס והשנים . סת' לא ישחנה כהפסק וישחנה שלישת
ופירוש לפי חקונו ואין לרע . ור' ונכפירש . ארור מי שיעבור על אחת מאלה והוא נאמר על דרך תפלה
לשון קבלה והיא כזה הענין את סבות מלככם כלומר קיפול
(*) (*) (*)

אג 36 77 (*) (*) (*)

דברים כז כח כי תבא

מקלה אביו ואמו ואמר כל-העם אמן :
 ס יז ארור מסיג גבול רעהו ואמר
 כל-העם אמן : ס יח ארור משגה
 עור בדרך ואמר כל-העם אמן :
 ס יט ארור מטפה משפט גר-יתום
 ואלמנה ואמר כל-העם אמן : כ ארור
 שכב עם-אשת אביו כי גלה גנה אביו
 ואמר כל-העם אמן : ס כא ארור
 שכב עם-כל-בהמה ואמר כל-העם אמן :
 ס כב ארור שכב עם-אחיו בת-
 אביו או בת-אמו ואמר כל-העם אמן :
 ס כג ארור שכב עם-חמותו ואמר
 כל-העם אמן : ס כד ארור מכה
 רעהו בסתר ואמר כל-העם אמן :
 ס כה ארור לקח שחד להכות נפש
 דם גמי ואמר כל-העם אמן : ס כו
 ארור אשר לא-זקים את-דברי התורה-
 הזאת לעשות אותם ואמר כל-העם אמן :
כה פ א והיה אם-שמוע תשמע בקול
 יהוה אלהיך לשמר לעשות את-כל-מצותיו
 אשר אנכי מצוה היום ונתתך יהוה אלהיך
 עליון על כל-גווי הארץ : ב ובאו עליך
 כל-הברכות האלה והשיגה כי תשמע בקול
 יהוה אלהיך : ג ברוך אתה בעיר וברוך
 אתה בשדה : ד ברוך פני-בטנתך ופני

אונקלוס

יז ליט דישני תחומא דחבריה ווימר
 כל-עמא אמן : יח ליט דישעי עיורא
 באורחא ווימר כל-עמא אמן : יט ליט
 דיצלי דין-גיורא יתם וארמלא ווימר כל-
 עמא אמן : כ ליט דישכוב עם-אתת
 אבוהי ארי גלי בנפא דאבוהי ווימר כל-
 עמא אמן : כא ליט דישכוב עם-כל-
 בעירא ווימר כל-עמא אמן : כב ליט
 דישכוב עם-אחתייה בת-אבוהי או בת-אמיה
 ווימר כל-עמא אמן : כג ליט דישכוב
 עם-חמותיה ווימר כל-עמא אמן :
 כד ליט דימחי חבריה בסתרא ווימר
 כל עמא אמן : כה ליט דיקבל שוחד
 למקטר נפש דם זקאי ווימר כל-עמא
 אמן : כו ליט דלא יקים ית-פחנמי
 אוניתא-הדא למעבד ותהון ווימר כל-
 עמא אמן : א ויהי אם-קבלא תקבל
 למימרא דני אלהך למטר למעבד ית-בל-
 פקודיהי באנא מפקיד-לך יומא דין ויתניך
 יי אלהך עלאה על כל-עממי ארעא :
 ב ויתון עלה כל-ברכיא האלון וידבקונך
 ארי תקביל למימרא דני אלהך : ג ברוך
 את בקרמא וברוך את בחקלא : ד ברוך
 ולרא
 אדמתך ופני-בהמתך שגר אלפיך ועשתרות

צאנך

רשי

כ"ח ונתתך אחיך (ד) : (יז) מסיג גבול - סמורוללמוריא וינכ את הקרקע לשון (ישעיהו ג"ט) והוסג אחור :
 (יח) משגה עור - סמוריא כלכר ומסוריא עזה רעס : (כד) מכה רעהו בסתר - על לשון הרע הוא חומר ראיתי כיסודו של
 רבי עשה כדשן י"א ארורים יש כאן כמד י"א סכטים וכנגד שיעון לא כתב ארור לשי שלט היה כלכלכלככו לפני מותו כזכרן סאר
 כסכטים